

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν
Μὲ κατανοητικὸν Ὁδηγὸν μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴν

Ἀυτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωση...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Ἐ Νηστειῶν
Τετάρτη

«Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, βλάπτων Οἰκτιρμον·
ἀλλ' ἐν μετάνοιᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου·
Σωτὴρ Αὐτός με οἰκτεiron».

* * *

Ἐκανα ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό μου εἶδωλο, καὶ ἔβλαψα τὴν ψυχὴν
μου μὲ τὰ πάθη μου, Πολυέλεε. Γι' αὐτὸ σὲ ὥρα μετάνοίας πάρε
με καὶ σὲ κατάστασι ἐπιγνώσεως κάλεσέ με. Μὴν ἐπιτρέψης νὰ
γίνω κτῆμα καὶ τροφή τοῦ διαβόλου. Σωτήρα μου, Σὺ λυπήσου με.

